

T-166. 2022.10.21 vasárnap
Dániel a hűséges vezető

Kedves Gyerekek!

A múlt alkalommal Belszár király életének tanulságaival foglalkoztunk és láttuk, hogy Isten véget vetett az ő királyságának, megölték és a méd Dárius foglalta el az országot.

De mi történt Dániellel eközben? Dárius az új király százhusz tisztartót rendelt birodalma fölé és ezek három igazgatónak tartoztak számadással, akik közül egyik Dániel lett. Dániel ehhez az idegen királyhoz is hűséges volt és kitűnt a vezetők közül, mert **„rendkívüli lélek volt benne”**. Éppen ezért rá akarta bízni Dárius az egész birodalmát. Viszont ez nem tetszett a többi vezetőnek, irigyek lettek rá, és igyekeztek okot találni ellene, de nem találtak benne semmi kivetnivalót: **„mert hűséges volt, és semmi fogatkozás, sem vétek nem találtatott benne.”**

Itt álljunk meg egy kicsit. Jól láthatjuk, hogy aki hűséges, szorgalmas és nem csak látszathoz dolgozik, az előbb-utóbb mindenkinek feltűnik és elkezdik kinézni maguk közül az emberek. Ti is megfigyelhettek az iskolában, hogy amikor egy osztályban van egy-egy nagyon okos, példás magatartású gyerek azt elkezdik piszkálni, csúfolni, azt mondják rá, hogy „stréber”. Tulajdonképp azért alakul ki ez a viselkedés, mert titokban sokan szeretnének olyanok lenni, mint ő, irigyek rá. Vágynak az elismerésre, de nincs meg bennük az a szorgalom, kitartás, amivel azt elérhetnék. Természetesen nem vagyunk egyformák, mindig van olyan, aki ajándékként megkapta Istentől különleges képességeit. Viszont ezekre ne legyünk irigyek, féltékenyek, hanem igyekezzünk mi is megtenni minden tőlünk telhetőt. Mi emberek nagyon hajlamosak vagyunk a „szemnek szolgálni”, azaz a másik ember, főleg tanárunk, főnökünk tetszését keresni. Amikor látnak minket mindjárt jobban dolgozunk. De a hívő embert arra tanítja Isten: **”nehogy látszatra szolgáljatok, mint akik emberek tetszését keresik, hanem mint Krisztus szolgálói, akik lelkiükből szívesen teszik Isten akaratát, jóindulattal, mint akik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek.”** Efézus 6:6-7. Itt van a nagy különbség. Lehet az Úrnak végezni a tanulást, a munkát. Tapasztalhatjátok ti is, hogy sokkal nehezebb rossz kedvvel csinálni valamit, muszájból, azért, mert azt elvárják, mint amikor szívesen tesszük azt. Az előző alkalommal szó volt a jó sáfárról, aki az öt talentumhoz nyert még ötöt és ráadásul még azt az egyet is ő kapta, amit a haszontalan szolga elásott. Kevésen volt hű, sokra bízták ezután.

Ezzel kapcsolatban szeretném megosztani veletek személyes megtapasztalásomat. Már a legelső munkahelyemen átéltem ezt. Akkoriban még nem volt olyan sok munkalehetőség és friss diplomával elmentem egy hotelbe recepciósként dolgozni. Szívesen megcsináltam mindent, amit mondtak, nem úgy, mint aki a szemnek szolgál. Akár adminisztrációs munkáról volt szó, akár a falevelek sepréséről kellett gondoskodni. Néhány hónap elteltével behívott a főnököm és felajánlott egy vezetői állást magasabb fizetésért egy másik szálláshelyen. Örömmel elfogadtam, és nem mellesleg ezt egy jelnek is láttam a tervezett házasságkötésem szempontjából. Középvezetőként sok megpróbáltatás is ért, de tudtam, hogy Isten helyezte oda és Ő meg is adta hozzá a mindennapi erőt, bölcsességet. Dánielhez hasonlóan a nehéz feladatok láttán én is sokat imádkoztam, és ezt Isten gazdagon meg is jutalmazta. Az Úr kegyelméből folyamatosan szépítettük, fejlesztettük a szálláshelyet és ezt persze mindenki észrevette. Egy pár év múlva főnököm egy még nagyobb feladattal bízott meg, mert látta, hogy hűségesen végzem munkámat. Természetesen voltak, akik nem nézték ezt jó szemmel és nem voltak túl segítőkészek hozzám. Végül aztán az Úr úgy rendezte körülményeinket, hogy el kellett onnan költöznünk, így kerültünk Debrecenbe.

Ezt azért mondtam el, hogy lássátok meg, milyen fontos a ránk bízott feladatot hűségesen végezni, szívükből és nem embereknek tetszélgesből, hanem mint Krisztus szolgálói. Az is fontos, hogy ne a karrier utáni vágy vezéreljen majd benneteket, mert a mai korszellem olyan, hogy már mindenki főnök akar lenni, senki sem szeretne dolgozni. Csak a jó oldalát látják annak, ha valaki vezetői pozícióban van a felelősségét nem.

Dánielben nem találtak semmi okot vagy vétket, hogy árthassanak neki. Azt mondták: **„Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem találunk ellene valamit az ő Istenének törvényében!”**
Dán.6:5b

Dánielben nincs hiba, de azzal, hogy ő az Élő Isten szolgája magára vonja a hitetlenek haragját. Igen, ez a jellemző az egész történelem során. Nagyon sokszor a hívők voltak a célkeresztben. Őket okolták a bajokért, a problémákért, háborúért, éhségért stb. Úgy látjuk, hogy nem sok idő és hamarosan -vagy már nyugati országokban most is- az igaz hívők útban vannak. Miért? Mert ők beszélnek a bűnről és nevének nevezik azt, de maga a példamutató hívő élet is eleven szén, parázs a fejükre. Megítéli az ő bűnös életüket és ez bántja a lelküket. Az Úr Jézus földi jelenléte ugyanilyen volt. A csupán álszent, vallási vezetőknek is szúrta a szemét az Ő szentsége és végül addig nem nyugodtak amíg meg nem ölték, de az Ő követőinek is üldözői voltak. Ezt jó, ha ti is megszívelitek és nem várjátok el a világi emberek megbecsülését. Pál szavaival zárom: „...**ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.**”

Ámen.

Debrecen, 2022.10.23.